

Relația întreprindere virtuală - universitate virtuală

Întreprinderea virtuală, considerată a fi „inima noii revoluții economice”, reprezintă o formă specială de colaborare între întreprinderi, care câștigă în importanță în special prin dezvoltarea infrastructurilor informaționale și comunicaționale.

Părțile cooperante se asociază pentru colaborare, atât pe plan orizontal, cât și vertical, și se comportă în relație cu terții ca o întreprindere unitară, de sine stătătoare.

Orientarea către soluționarea problemelor, viteza de reacție, capacitatea de adaptare și orientarea către parteneriat sunt principalele caracteristici ale întreprinderilor virtuale.

Organizarea virtuală prezintă, pe de o parte, aspecte de modularizare a proceselor din cadrul întreprinderii și a structurilor organizaționale, în vederea creșterii complexității producției, iar pe de altă parte, aspecte de integrare a mai multor întreprinderi într-o nouă structură de tip rețea.

Din punct de vedere economico-mediatic și științific, întreprinderile virtuale reprezintă o modalitate eficientă, pentru ca, pe baza tehnologiilor moderne de comunicare și informare, resursele științifice să fie bine utilizate.

Prin comunicare se pot crea condițiile necesare acceptării inovațiilor, punerii în practică a unor schimbări utile, conectării unor activități aparent difuze și orientarea spre scopuri comune.

Un factor important în asigurarea succesului întreprinderilor virtuale este structura informațională modernă, care realizează legături funcționale rapide și la mare distanță.

Condițiile concurențiale existente se vor modifica în viitor, în principal prin influența unor factori precum: dinamica dezvoltării tehnologiilor de informare și comunicare, internaționalizarea crescândă a economiei, pătrunderea pe piață a unor noi țări, de exemplu din continentul asiatic, care pot asigura produse de bună calitate la costuri de producție scăzute, evoluția și difuzarea rapidă a noilor cunoștințe științifice, creșterea complexității produselor și serviciilor, viteza de schimbare a tehnologiilor, a legislației și a politicii economice și sociale, alături de dinamica implementării inovațiilor în procese și produse.

Motivațiile pentru care unitățile economice aleg forma de cooperare virtuală se referă la reducerea costurilor, specializarea pe competențele cheie, folosirea efectelor de sinergie, folosirea experienței altor unități economice, strategii de cost.

Eficiența unei colaborări în rețea de întreprinderi virtuale poate fi apreciată prin intermediul unor criterii cum ar fi: timpul scurt de reacție, aspecte calitative și elaborarea de inovații.

Relațiile în cadrul întreprinderilor virtuale se bazează, în special, pe încredere reciprocă, deoarece în acest context cadrul juridic și fizic își pierd importanța.

Încrederea joacă un rol important în funcționarea optimă a relațiilor dintre partenerii de rețea.

O colaborare și o înțelegere optime sunt condiționate de transparența și operarea la vedere, de simpatia determinată de afinitate și prietenie, de toleranța care rezultă din respectul și acceptarea personalității partenerului economic, de reciprocitatea care se cristalizează în interese comune, de competența cu referire la capacitatea de comunicare, de integrare și de soluționare a conflictelor.

Cele mai importante caracteristici ale întreprinderilor virtuale, enumerate în literatura de specialitate, se referă la: capacitatea folosirii unor șanse temporare pe unele piețe, cooperare limitată din punct de vedere temporar, competențe elementare complementare, virtualitate, flexibilitate, renunțarea la instituționalizarea funcțiilor manageriale centrale, încrederea și înțelegerea comună a tipului afacerii, orientarea către client, folosirea noilor tehnologii și bazarea pe rețele organizaționale.

Promovarea științei în întreprinderile virtuale implică existența unor **centre de cercetare universitară de tip interdisciplinar**, care pot deveni parteneri de inovare și consultanță pentru organizațiile din rețea.

Cele mai recente informații / cunoștințe sunt stocate în centrele de competență universitară și ordonate pentru a fi ușor și adecvat accesate la nevoie de oricare partener din rețea (I.V).

Legăturile din rețea, precum și cele între centrul de cercetare universitară de tip interdisciplinar și partenerii din rețea sunt prezentate în figura 1.

Management

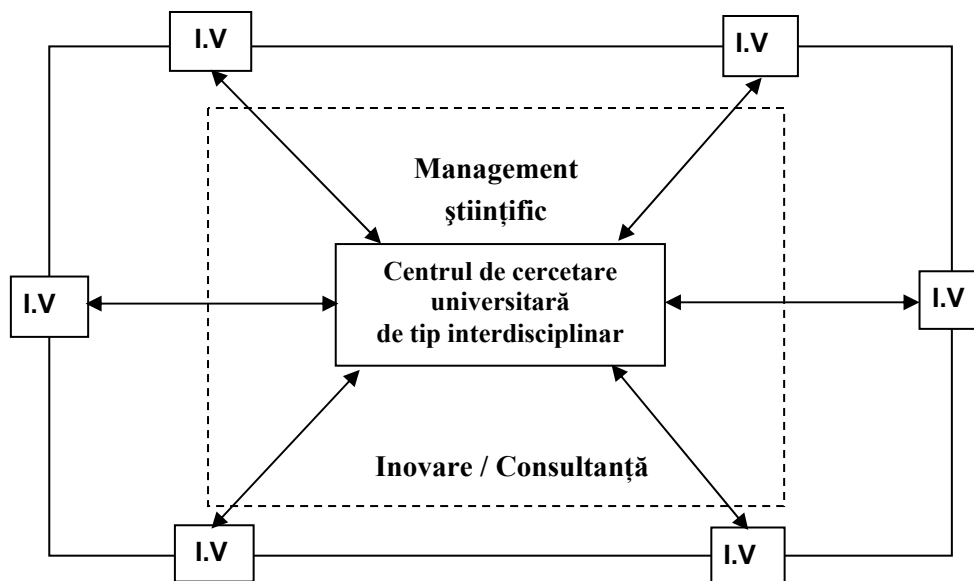

Figura 1

O astfel de rețea oferă posibilitatea captării rapide a celor mai performante informații, rezultate ale cercetării universitare și/sau interuniversitare și ale know-how-ului, rezultate care sunt folosite în procese de inovare.

Costurile corespunzătoare unui astfel de transfer de informații / cunoștințe sunt incomparabil mai scăzute decât prețul obținerii de informații / cunoștințe prin procese proprii de cercetare și dezvoltare.

Flexibilitatea ce caracterizează întreprinderea virtuală face ca aceasta să depășească barierele impuse de spațiu, timp și organizare, iar centrele de cercetare interdisciplinară din universități se apropie, atât prin input-urile, cât și prin output-urile realizate, ca parteneri științifici de pulsul și activitatea economică concretă.

Prof. univ. dr. Camelia RAȚIU-SUCIU

Bibliografie

1. FISCHER, T.M. *Führung in virtuellen Unternehmen*, Wiesbaden, 2000
2. MENKE, A. *Virtuelle Unternehmen*
<http://www.rrz.uni-hamburg.de/vu/vu.htm>
3. SCHÖNEICH, N. *Virtuelle Unternehmen*
<http://www.informatik.uni-bremen.de/grp/flowtec/papers/doc/vu/html/vu-final.html>
4. ZMIJA, M. *Virtuelle Unternehmen*
<http://www.zmija.de/virtuelle-unternehmen.htm>